14/07/2019

Αφαιρέθηκαν οι σταυροί σε αφίσες του αερολιμένος Χανίων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

Παρατίθεται αυτούσια, επίκαιρη επιστολή του Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου, κ. Αμφιλοχίου:

“Τώρα που καταλάγιασε ο κουρνιαχτός των αλλεπάλληλων εκλογικών αναμετρήσεων και που οι πάσης φύσεως εξουσίες ως και οι διαφωνούντες με τις θέσεις και απόψεις μας δεν μπορούν πλέον να μας στοχοποιούν και να μας καταλογίζουν προθέσεις περί δήθεν... «πολιτικής αντιπαράθεσης», αφού και τότε και τώρα τις ίδιες αγωνίες βροντοφωνούμε καθώς κίνητρο μας δεν είναι η όποια αντιπαράθεση, όπως διαστρεβλωμένα και ενορχηστρωμένα παρουσίαζαν υβρίζοντας και λοιδορώντας μας, αλλά η αγωνία μας για την ιστορική συνέχεια αυτού του τόπου, τώρα λοιπόν νιώθουμε και πάλι βαθιά την ανάγκη κατάθεσης

σκέψεων και αγωνιών.

Κίνητρο μας: Οι τεράστιες φωτεινές φωτογραφίες (αφίσες) που έχουν τοποθετηθεί στην αίθουσα αφίξεων του αερολιμένα «Γιάννης Δασκολογιάννης» των Χανίων και υποδέχονται τα εκατομμύρια των επισκεπτών του Νομού και της Κρήτης, ως επίσης και τους ταξιδιώτες του τόπου.

Παρατηρώντας κάποιος λίγο προσεκτικά τις επιβλητικές αυτές φιγούρες, οι οποίες είναι διάσπαρτες στον χώρο των αφίξεων, διαπιστώνει ότι πάνω από αυτές έχουν αφαιρεθεί τα σύμβολα.

Συγκεκριμένα, ανάμεσα στα άλλα, εικονίζεται και μία Εκκλησία με τρεις τρούλους από την οποία όμως Εκκλησία έχουν αφαιρεθεί οι σταυροί!

Διερωτάται λοιπόν κανείς: προς τι αυτή η διαστρέβλωση και αλλοίωση των συμβόλων; Τι είναι, άραγε, αυτό που επιβάλλει την αφαίρεση του σταυρού πάνω από τους τρούλους μιας Εκκλησίας; Ποιόν ενοχλεί και ποιος το επιβάλλει;

Μοιραζόμενος τον προβληματισμό μου αυτό με εκλεκτό συνομιλητή μου απάντησε: «Σε μία εποχή ανοικτών συνόρων όπου πρέπει να αισθανόμαστε πολίτες του κόσμου θα πρέπει να ακολουθούμε ό,τι επιτάσσει η Ευρώπη».

Δεν με βρίσκει σύμφωνο η άποψη σου αυτή αντιπελάργησα, καθώς ξεχνούν όσοι επιχειρηματολογούν υπέρ αυτής της άποψης ότι οι λαοί που μετέχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση θέτουν την εθνική τους ταυτότητα υπεράνω άλλων επιταγών και συμφερόντων. Γνωστό είναι εξ΄ άλλου ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας αντικατέστησε την απορριφθείσα Συνταγματική Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και καθορίζει ότι τα θέματα της παιδείας, του πολιτισμού και το νομικό καθεστώς των θρησκευτικών κοινοτήτων και των Εκκλησιών είναι τομείς για τους οποίους θα νομοθετεί κάθε Κράτος ξεχωριστά και η Ευρωπαϊκή Ένωση δεσμεύεται

να μην παρεμβαίνει. Και τούτο γιατί τα κράτη και οι λαοί που αποτελούν την Ευρώπη των 28 θέλουν να γίνεται σεβαστή η ιδιαιτερότητα των εθνικών και θρησκευτικών τους παραδόσεων. Είναι δικαίωμα και υποχρέωση κάθε λαού να σέβεται τις ρίζες του και τους αγώνες των προγόνων του, κατέληξα την κουβέντα μου.

Ενόψει λοιπόν της επικείμενης Συνταγματικής Αναθεώρησης όπου έχουν τεθεί θέματα και ζητήματα μείζονος σημασίας που αφορούν την ιδιοπροσωπεία και την ταυτότητα του λαού μας, ενός λαού που σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα σε ποσοστό 80% ταυτίζει την πίστη του με την εθνική του ταυτότητα, όπως την αλλαγή του άρθρου 3 και την δημιουργία ενός «θρησκευτικά ουδέτερου» Κράτους.

Ενόψει των ανοικτών θεμάτων και ζητημάτων που αφορούν το, επίσης, μείζονος σημασίας θέμα του μαθήματος των Θρησκευτικών στην Δημόσια Εκπαίδευση: τον χαρακτήρα του και το περιεχόμενο του. Ενόψει της, παρά τις αντιδράσεις, ψήφισης και ισχύς από 1ης Ιουλίου των νέων Κωδίκων – Ποινικού Κώδικα και Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, οι οποίοι μεταξύ των άλλων αλλαγών που έφεραν καταργούν-κατήργησαν τα αδικήματα για την καθύβριση των Θείων και την περιύβριση νεκρού και αρχίζουν να παράγουν έννομα αποτελέσματα διαμορφώνοντας ένα εντελώς νέο σκηνικό σε όλα τα στάδια της απονομής του ποινικού δικαίου.

Ενόψει, επίσης, της επικείμενης προτεινόμενης Συνταγματικής αλλαγής, η οποία αφορά τον ιστό την Ελληνικής κοινωνίας, δηλαδή την οικογένεια, καθώς στην προτεινόμενη Συνταγματική Αναθεώρηση προτείνεται η αλλαγή του άρθρου 21ου του ισχύοντος Συντάγματος, απαλείφοντας την φράση ότι η Ελληνική οικογένεια αποτελεί «θεμέλιο της συντήρησης και της προαγωγής του Έθνους» και τελεί υπό την προστασίαν του Κράτους. Λες και ο θεσμός της οικογένειες στην Χώρα μας, διαχρονικά, δεν είναι ο θεμέλιος λίθος της Ελληνικής Κοινωνίας και δεν αποτελεί το πρώτο κύτταρο της, θεσμός που θα πρέπει να στηριχτεί και ενισχυθεί, ιδιαίτερα στους χαλεπούς καιρούς μας όπου δοκιμάζονται και κλονίζονται θεσμοί και αξίες.

Ενόψει…. Ενόψει…..

Πολλά είναι εκείνα που τίθενται, πλέον, ως προκλήσεις στον διαρκώς μεταβαλλόμενο κόσμο και καθημερινότητα που ζούμε. Μοιάζει σαν μια πάλη ανάμεσα σε δύο διαφορετικούς κόσμους. Στον κόσμο εκείνων που προσπαθούν να μας πείσουν, και δεν είναι λίγοι, ότι η διαφύλαξη της εθνικής μας ιδιοπροσωπείας και ταυτότητας είναι αναχρονισμός, απομονωτισμός, ίσως και.. εθνικισμός,

ενοχοποιώντας σε ένα μεγάλο βαθμό την πίστη και ότι θα πρέπει να οδηγηθεί η Πατρίδα μας «οριστικά στην σωστή κατεύθυνση».

Υπάρχει και ό άλλος κόσμος. Εκείνων που πιστεύουν ότι η διαφύλαξη της ιστορικής μνήμης και συνείδησης και η διατήρηση της ταυτότητας και ιδιοπροσωπείας ενός λαού είναι ο μόνος ασφαλής δρόμος και τρόπος για να μην συνθλιβεί στην χοάνη της αποκαλουμένης παγκοσμιοποίησης και αφανιστεί από την ιστορία, όπως συνέβη με πολλούς λαούς-έθνη.

Τώρα λοιπόν που πολλές μικρές ή μεγαλύτερες αλώσεις μας απειλούν, τώρα που βρισκόμαστε στο κρίσιμο αυτό σταυροδρόμι της ιστορίας, τώρα είναι ο καιρός του χρέους και της ευθύνης. Τώρα είναι καιρός να πιστέψουμε στον εαυτό μας. Στο παρελθόν μας και στο μέλλον μας.

Τώρα είναι που χρειάζεται να αντισταθούμε στις ηθικές και πνευματικές αλώσεις και αλλοτριώσεις.

Εξάλλου το πνεύμα του Ελληνισμού ήταν πάντα αγωνιστικό και αντιστασιακό.

Τώρα είναι καιρός που κανείς μας δεν δικαιούται να βολεύεται στην ένοχη σιωπή του, καθώς όπως έλεγε και ο μεγάλος Μάρτιν Λούθερ Κινγκ: «Η γενιά μας θα πρέπει να απολογηθεί, όχι τόσο για τις κακές πράξεις των μοχθηρών ανθρώπων, όσο για την αποτρόπαιη σιωπή των καλών ανθρώπων…».

Τώρα είναι που περιμένουμε η νέα πολιτική ηγεσία της Χώρας μας να αναλάβει τις δικές της ευθύνες, σε ό,τι αφορά την ιστορική πορεία αυτού του λαού”.

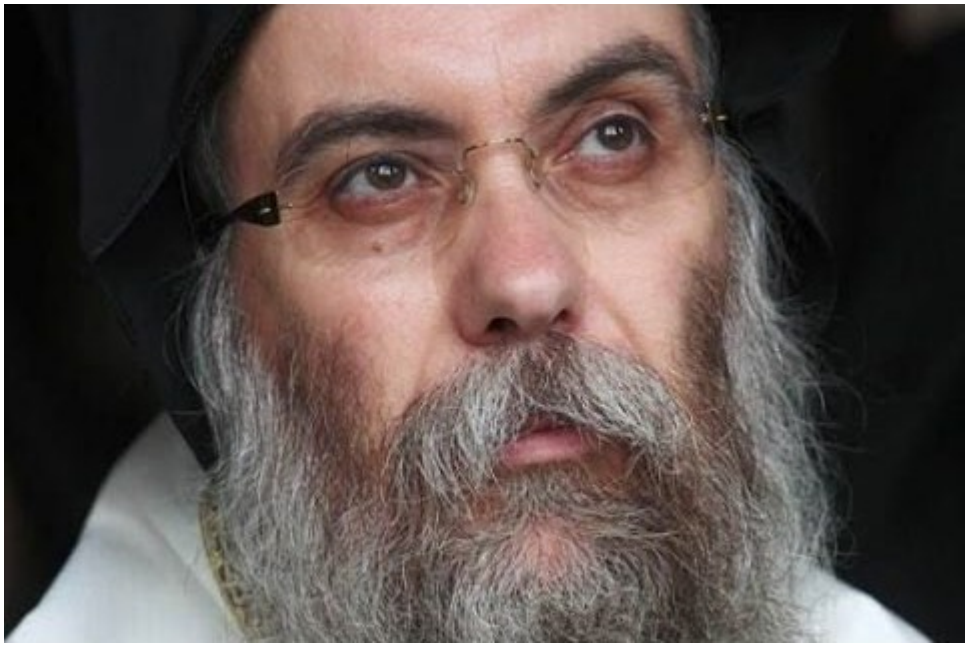

Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου